

XLIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Forandring i Lov om Brugen af Kirkerne af 25de Marts 1872.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 11te Marts 1895.)

De kirkelige Lovforslag have for en Aarrække siden spillet en betydningsfuld Rolle paa den danske Rigsdag, og var der noget, som i særlig Grad kunde sætte Sindene i Bevægelse, da var det disse Lovforslag, af hvilke det for 22 Aar siden gennemførte om Brugen af Kirkerne er det sidste af større Betydning.

Nu kan det vel ikke med Sandhed siges, at kirkelige Lovforslag vække den samme Opmærksomhed som i tidligere Tid, men dog kan der næppe være Tvivl om, at der stadig i Befolkningen har ytret sig Krav om en videre Udvikling af de bestaaende kirkelige Frihedsløve, Krav, som Udvalgets Flertal respekterer og mener, at man ikke i Rigsdagen bør sidde overhørig.

Alt nærværende Lovforslag ligger paa Tingets Bord, turde være et Vidnesbyrd om, at saadanne Krav findes i Befolkningen.

Hvad Lovforslaget angaar, da skal Udvalgets Flertal (S. C. Christensen, Clausager, N. Jensen, M. Nielsen og Rosager) tillade sig nogle Bemærkninger om dets Principper, som slet ikke adstille sig fra de Principper, der ere raadende i Lov

af 25de Marts 1872. Sidstnævnte Lov giver til en vis Grad Lægfolk Ret til at tale i Kirkerne, idet den i § 11 udtaler, at ingen i en gudelig Forsamling i Kirken, maa tage Ordet, som ikke før dens Afholdelse har faaet Præstens Tilladelse dertil. Denne Ret er det vistnok nu betimeligt at udvide. Kirkerne ere jo i og for sig saa gode Forsamlingshuse, at det er en Stam at holde dem saa hermetisk tillukkede, som stundom sker, og desuden er Lægmandsvirksomheden ved Ordets Forlyndelse inden for Folketirken i de sidste 20 Aar tiltagen i ganske overordentlig Grad. Indre Mission f. Eks., som er en stor og ret indflydelsesrig Retning inden for den danske Folkekirke, lønner en stor Skare saakaldte Indremissionærer, hvis Hovedgerning er at holde kristelige Taler.

Nu vil der ganske vist kunne siges, at den indre Mission har sine Forsamlingshuse, hvor dens Missionærer naturlig kunne tale, ligesom ogsaa mange Hjem gerne ville aabne sig for Afholdelsen af Indremissionærenes Møder; men det kan herimod sikkert med Grund indvendes, at naar Kirkerne hoved-